

[Sigsgaard.]

opfattelse, men alligevel synes jeg, det er interessant, at bestemmelsen i selve lovforslaget fulgte samme princip, som følges i det ændringsforslag, jeg har stillet, og som man nu vil stemme ned.

Skulle flertallets betænkeligheder ved mit forslag være så store, at de også efter endnu en overvejelse måske stemmer det ned, så skal jeg henstille, at man mellem anden og tredje behandling i stedet for indfører i § 29, stk. 1, under nr. 1, at bestyrelsen vælges af klubbens medlemmer. Hr. K. B. Andersen sagde før, at den „kunne“ vælges af klubbens medlemmer. Der står nemlig ikke i lovforslaget, sådan som det bliver ændret, når flertallets ændringsforslag er vedtaget, at det ikke kan ske, men der står heller ikke, at det skal ske, og hvis vi er enige om, at det ville være en heldig ting, sådan som hr. Poul Dam så udmærket beskrev det for et øjeblik siden, at de unge havde hovedindflydelsen på ledelsens sammensætning, så synes jeg, at det skulle indføres; der er jo tid endnu. Jeg synes altså, at udvalgets nuværende formulering, ihvorvel der ligger visse muligheder i den, ligner lidt af en narresut. Jeg er simpelt hen bange for, at de muligheder ikke bliver brugt.

Lovforslaget og udvalgsbetænkningen bærer jo præg af, at man vil favorisere det private initiativ på bekostning af det kommunale. Der har været, tror jeg jeg tør sige, megen lydhørhed over for oplysningsforbundenes ønsker, for megen lydhørhed.

På den baggrund skal mine tre andre ændringsforslag ses. I § 34 og § 67 foreslås det, at staten skal betale 50 pct. af kommunernes udgifter til fritidsundervisning for børn og voksne under forudsætning af, at lokaler og anlæg er private. Mon man helt har gjort sig klart, at man dermed på det nærmeste forhindrer kommunerne i selv at udvise initiativ på området? Jeg har forstået på ordførerne her, at det har de ikke gjort sig klart, i hvert fald siger de det ikke åbent. Det skulle jo være nogle udsøgt dumme kommunalbestyrelsesmedlemmer,

der selv indrettede fritidsfaciliteter uden statstilskud, når staten betaler det halve, hvis initiativet overlades til private. Jeg tror ikke, der findes så dumme kommunalbestyrelsesmedlemmer.

Det er, som om man slet ikke har gjort sig klart, hvor vigtige fritidsaktiviteterne vil være i fremtiden, og hvor afgørende det er, at kommunerne animeres til at betragte disse ting som naturlige opgaver, også naturlige kommunale opgaver. Det gør de jo ikke altid i dag. I stedet for at erkende det, i stedet for at tilskynde kommunerne til øget indsats, bremser man dem med dette forslag. Derfor har jeg fremsat forslag om, at statstilskuddet på de 50 pct. skal ydes, hvad enten lokalerne eller anlæggene er private eller kommunale. Jeg håber, at tingets medlemmer og andre har bemærket, at der fra denne talerstol praktisk talt ikke har været argumenteret imod dette forslag. Det er jo ikke mærkeligt, for forslagene tilsigter jo alene en ligestilling af privat og offentligt initiativ. Det er jo ikke sådan, at jeg med dette forslag på nogen måde vil favorisere de kommunale initiativer, det er alene en ligestilling, der tilstræbes, og jeg forstår godt, at det kan være lidt pinligt for partiernes ordførere at argumentere imod en ligestilling til fordel for oplysningsforbundene først og fremmest. Det forstår jeg godt.

Vi har hørt en hel masse besværgelser, at man skam ikke er ude efter den kommunale fritidsvirksomhed, og jeg synes, det er udmærket, at hr. Svend Haugaard — for jeg tror, det er hr. Svend Haugaard — har fået de modificerende bemærkninger, som er kommet, ind i betænkningen, de 3-4 linjer, som står der. Jeg synes, det er ganske godt klaret af hr. Svend Haugaard, for i denne sag, hvor det gjaldt om at varetage de offentlige interesser, de kommunale interesser, har man mødt modstand ikke bare fra de borgerlige partier, men i høj grad også fra socialdemokratiets side, og det initiativ, man kunne have forventet fra SF's side, er altså udeblevet, så jeg er da i